

Oscar Hansen: Det var en ganske ejendommelig Overlegenhed, med hvilken den ærede Ordfører henvendte — jeg vil ikke sige svarede paa mine Bemærkninger — men henvendte sig til mig. Jeg vil sige, det er heldigvis enestaaende her i Tinget, at man som Argument i Diskussionen anfører et Medlems Livsstilling eller Beskæftigelse. Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at hvad enten et Menneske har anvendt sin Livstid i Skrædderlære eller i Filosofilære, mener man dog i Reglen, at det ligger under Niveauet her i Salen udelukkende at hente sine Argumenter fra den Kendsgerning. Jeg skal ikke dvæle videre derved, men ganske overlade Vurderingen af den ærede Ordførers Optræden over for mig til Tingets egne Medlemmer.

Der var kun en eneste Realitetsbemærkning, som den ærede Ordfører kom med, idet han mente, at jeg havde været saa mangesidig, saa det var vanskeligt for ham at svare. Mangesidigheden bestod i, at jeg har omtalt 4 Ændringsforslag af de vistnok 31, der ere stillede. Jeg har talt om Ændringsforslaget om Nattekørsel, om Selvtægtsparagraffen, endvidere om det Ændringsforslag, der efter min Mening bevirker, at man tager mere fra de kommunale Myndigheder, end man behøver, og endelig Forholdet til Strandvejen. Det er de 4 Ting, omkring hvilke hele min Tale har drejet sig; men det synes altsaa, at disse 4 Punkter have været for meget. Ellers maa jeg sige, at disse 4 Punkter, jeg har fremdraget, have været saa heldige at tiltrække sig almindelig Interesse, og at mine Udtalelser have mødt almindelig Velvillie, idet de næsten fra alle mulige Sider ere blevne støttede. Man har ganske vist sagt ganske kort, at man syntes, det var for stærkt, eller at det var urigtigt og lignende, men man har ikke søgt at vise, hvorfor man syntes det var for stærkt eller urigtigt. Ellers har der jo her i Salen været ret stor Samstemning blandt Talerne om, at Ændringen om Nattekørsel var uheldig, at Ændringsforslaget, der vedrører Forholdet til Kommunerne, ogsaa er uheldigt, og de øvrige Bestemmelser, jeg har omtalt, kunne heller ikke siges at have vundet Bifald her i Tinget, saa at jeg i og for sig er ganske glad for den Maade, hvorpaa mine Udtalelser i Realiteten ere blevne støttede af andre Talere. Der er jo nemlig, som man maa huske, en vis Forskel paa, om et Menneske gennem en Aarrække har beskæf-

tiget sig med Sport, har færdedes i Udland og Indland, er kendt med Udlandets Forhold, har set, hvorledes Automobilismen er vokset frem i Udlandet, har fulgt dens forskellige Faser, kender Forholdene, under hvilke Faserne ere komne frem, og kender Forholdene herhjemme, og saa et Menneske, der ikke kender noget som helst til disse Forhold. Jeg indrømmer, der er en vis Forskel, men om det just berettiger til den Form for Overlegenhed, den ærede Ordfører anvender, ved jeg ganske vist ikke.

Der er fra Ministeren og fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon) gjort opmærksom paa, at Forbikørselsreglerne, for saa vidt de gælde Forbikørsel bagfra, ikke ere saa farlige, fordi de kun vedrøre Amtsveje paa under 12 Alens Bredde. Men det ere de alligevel. For det første er det underligt, at man fremhæver det samtidig med, at man bestræber sig for at komme bort fra Bestemmelsen om den 12 Alens Vejbredde. Men det kuriøse med den Ændring om Forbikørsel bagfra er det, at Automobilet maa køre saa at sige paa Siden af Hestene, men det maa ikke køre forbi Hestene. Det er det, der ikke er Spor af Mening i. Der er ikke nogen som helst Mening i at have en Bestemmelse af denne Natur. Man kan vende med sit Automobil saa at sige lige klods op ad Hesten — man maa blot ikke køre forbi. Man maa køre ved Siden af den, saa længe man vil, milevidt — man maa blot ikke køre forbi. Derfor maa jeg sige, at den Bemærkning, hvormed baade den ærede Justitsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds søgte at forsvare Ændringsforslaget, er af ganske overordenlig svag Beskaffenhed.

Saa var endelig den ærede Justitsminister saa aabenhjertig at sige, at det var Strandvejen, det gjaldt. Han vil ikke have, at der skal køres med Automobil paa Strandvejen. Det var af Hensyn til Færdselen. Men derimod mener han, at vi udmærket godt kunne have denne Kørsel i Kjøbenhavn — i Kjøbenhavn, hvor Færdselen er saa stor, større end paa Strandvejen. Forstaa det, hvem der kan! Jeg maa indrømme, at — for at bruge et Udtryk, der er brugt her i Salen — min filosofisk konstruerede Hjerne kan ikke forstaa det rimelige deri. Det forekommer mig, at naar man maa køre i Kjøbenhavn, under de store Færdselsforhold, saa kan man ogsaa køre paa Strandvejen, hvor